

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Петро Матковський,
І курс, економічний факультет.
Науковий керівник – *Цигилик І.І.*,
кандидат економічних наук, доцент.

Перехід економіки України до розвинених ринкових відносин багато в чому залежить від правового забезпечення ринкових реформ, від створення належних умов функціонування суб'єктів господарської діяльності, та від додержання останніми вимог чинного законодавства.

Певні аспекти правового забезпечення підприємницької діяльності найбільш висвітлені в законах України “Про підприємства в Україні”, “Про підприємництво”, “Про власність” та ряді інших, які не є ще досконалыми.

Наявні позиції держави щодо правового забезпечення підприємницької діяльності:

1. Держава, як підприємець. Законодавча база, що обмежує дії держави, як підприємця при здійсненні нею фінансово-господарських операцій, поки що не сформована з належною конкретністю. Відповідальність посадових осіб за прийняті рішення не завжди представлена в юридичній формі і підкріплена гласністю. Це сприяє тому, що більшість важливих для держави, підприємця рішень приймається за закритими дверима.

2. Саморегулювання ринку. Досвід зарубіжних країн, а найбільшою мірою вітчизняна практика господарювання показують: даремними були сподівання багатьох українських реформаторів на те, що на етапі становлення ринкового господарства ринок сам собою забезпечить формування найважливіших своїх елементів.

3. Держава і соціально-орієнтована економіка. Шляхи реалізації інтересів і потреб всіх прошарків населення в гармонійному поєднанні з інтересами держави можливі через призму створення соціально-орієнтованої економіки.

4. Негативні фактори впливу щодо створення підприємства. Якщо вимоги суспільства, зокрема владних структур є надто жорсткими, підприємці, намагаючись вижити йдуть на порушення чинного законодавства, посилення тіньової економіки. Саме такі процеси характерні в теперішній час для України. Високий рівень податків, а також часті зміни в податковій політиці спонукають підприємців до зниження результатів господарювання, бартерних операцій, ухилення від сплати податків тощо.

Отже, відносини між державою і підприємницькими структурами потребують суттєвих змін в наступних напрямках:

- підвищення відповідальності за своєчасне і якісне виконання прийнятих зобов'язань;
- взаємозв'язки інтересів різних суб'єктів економіки;

- прийнятті компромісних рішень, які мають можливість розвивати підприємницькі структури, задовольняти інтереси підприємців і суспільства в цілому.

- 1 Заболоцький Б.Ф., Коношко М.Ф. Економіка України. – К., 1997.
- 2 Медведчук С.В. Критерії раціональності в побудові фінансово-господарських відносин "держава-підприємництво" // Регіональна економіка. – 2000. – №1.
- 3 Скоробогатова Т.М. Логістизація як фактор поліпшення фінансових показників діяльності підприємств // Фінанси України. – 2001. – № 3.
- 4 Карлін М.Г. Вибір виду підприємницької діяльності // Правові основи підприємництва. – К., 2000.
- 5 Ларцев В.С. До проблеми періодизації процесу приватизації // Економіка України. – 2000. – №12
- 6 Римма Грачова. Стандарти наші, зміст чужий // Галицькі контракти. – 2000. – № 25.

ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ ОПЛАТИ ПРАЦІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Тетяна Нагачевська,

II курс, економічний факультет.

Науковий керівник – *Пилипів Н.І.*,

кандидат економічних наук, доцент.

Реформування економіки української держави зумовлює істотні зміни у системі оплати праці, яка є одним із основних об'єктів бухгалтерського обліку.

Стан і тенденції щодо оплати праці на сучасному етапі розкриває Послання Президента України до Верховної Ради України "Україна: поступ у XXI століття. Стратегія економічного та соціального розвитку на 2000-2004 роки", урядова програма "Реформи заради добробуту" та Закон України "Про встановлення розміру мінімальної заробітної плати на 2000 рік". Ці та ряд інших документів практично заклали основу законодавчо-правової бази регулювання оплати праці відповідно до діючих міжнародних трудових норм.

Проте її створення механічно не вирішує усіх проблем оплати праці. Найболючішим і найважчим для вирішення залишається, передусім, питання розміру мінімального заробітку. Так, його зростання впродовж останніх чотирьох років майже у вісім разів без відповідного підвищення посадових окладів поглибило диспропорцію в оплаті працівників бюджетної сфери. Водночас просте збільшення розмірів зарплати неможливе, оскільки його наслідком стане зростання цін і зниження конкурентноспроможності продукції. Один із шляхів цієї проблеми, на думку українського вченого-економіста А.Колота, полягає у зниженні